

SENTÈNCIA

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, el 20 de juliol del 2017.

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY, i els magistrats M.I. Sr. Yves PICOD i M.I. Sra. Fátima RÁMIREZ SOUTO ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- La representació processal de la societat "S., SL" va interposar demanda de data 28-02-2014 envers la companyia d'assegurances "A., SA" segons la qual sol·licitava la condemna de la defenent al pagament de la quantitat de 8.554,35 euros en compliment de contractes d'assegurança, incrementada dels interessos legals a comptar de la data de meritació d'aquesta i subsidiàriament a comptar de la data de la contesta a la demanda, imposant igualment la totalitat de les costes judicials, inclosos els honoraris d'advocat i de procurador.

La representació processal de la part defenent va oposar-se a la demanda, formulant excepció peremptòria de prescripció de l'acció i

sol·licitant subsidiàriament la desestimació de la demanda i, en qualsevol d'ambdós casos, la imposició a la part agent de la totalitat de les costes processals, inclosos els honoraris d'advocat i de procurador.

II.- L'Hble. Tribunal Unipersonal del Batlle va dictar sentència de data 19-10-2016 amb la següent part decisòria: "Desestimar substancialment la demanda formulada per S. SL contra la cia A., havent de condemnar la primera a sufragar la totalitat de les costes judicials causades inclosos els honoraris d'advocat i procurador a acreditar en període d'execució de sentència".

III.- La representació processal de la part agent va interposar recurs contra la sentència d'instància i en data de registre 02-02-2017 va articular llur escrit de conclusions en mèrits del qual va demanar la revocació de la resolució dictada, al·legant d'una part que la "S., SL" hauria fet declaració de sinistre en forma i, d'altra part, que si que és d'aplicació la pòlissa multirisc AC441021.

Per contrari, la part recorreguda va presentar escrit de contesta a les conclusions de data 24-03-2017 en virtut del qual demanava que es procedís a desestimar el recurs i imposar a la recurrent les costes processals d'aquesta alçada.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Yves PICOD.

FONAMENTS DE DRET

I.- No són fets controvertits entre les parts que en data 13-12-2007 la "S., SL" va contractar una pòlissa de responsabilitat civil AC441020 prop de la companyia "A., SA"; que estava vigent al moment del sinistre d'autes ocorregut en data 25-11-2011; que altrament, l'any 2010 el Sr. J.C.J., agent i empleat de la companyia "A., SA" va encarregar a la part agent la realització de diferents treballs a la seva propietat, que en el moment de procedir a la

liquidació dels mateixos, i més especialment per comunicació de data 25-11-2011, el Sr. J.C.J. va descomptar l'import total de 8.554,35 euros pretenent defectes en la qualitat dels treballs efectuats, import que ha d'esser cobert per la companyia d'assegurances, segons la part agent.

II.- Pel que fa, en primer lloc, al contracte d'assegurança aplicable al sinistre dels treballs presumptament defectuosos realitzats per "S., SL", la sentència d'instància ha establert, amb bon criteri, que la pòlissa AC441020 només podria cobrir dit sinistre (document 5, folis 33 a 74).

En efecte, la pòlissa AC441021 (foli 75) cobreix els danys extracontractuals ocasionats en atenció a l'activitat de l'empresa, és a dir, incendi, robatori, danys d'aigua, responsabilitat civil, pèrdues d'explotació, etc... estrictament lligats a l'espai situat a X, ocupat per l'assegurada en règim de lloguer, i no té cobertura de responsabilitat civil contractual a raó de les obres desenvolupades per la societat assegurada pel compte dels seus clients.

Pel que fa al compliment, per la part agent, de la seva obligació de declarar el sinistre a la companyia d'assegurances, convé en primer lloc destacar que *"les dispositions générales de la police responsabilité civile, entreprise du bâtiment (foli 69) imposent –pàgines 36 i 37– de:*

- *déclarer le sinistre à l'assureur dans les 5 jours ouvrés;*
- *fournir à ce dernier les renseignements sur les circonstances du sinistre dans les 15 jours".*

La conseqüència prevista al contracte de manca de declaració del sinistre es sanciona de la següent manera: *"En cas de non-respect du délai de déclaration du sinistre, la garantie ne vous sera pas acquise, dès lors que ce retard nous aura causé un préjudice".*

De la prova practicada a instància de part (folis 200 i 201) en ressort que la correspondència mantinguda entre el Sr. J.C.J. i la secretaria de l'empresa "S., SL", precisada en la sentència recorreguda, no pot ser analitzada en una declaració de sinistre adreçada per part del primer en la seva qualitat d'empleat de la companyia d'assegurances.

Així ho ha posat en relleu correctament la batlle de primera instància, establint que el correu obrant en autes de data 14-11-2011 a les 14:47 hores i la contesta del Sr. J.C.J. tendeixen a demostrar el contrari.

En el primer correu es pot llegir el següent: “Hem de presentar a la nostra companyia el pressupost, les fotos i l’informe tècnic, i aquesta ho ha d’acceptar”.

A aquest correu –que s’adreça a un client– el Sr. Jaume J.C.J. va contestar en qualitat de client i no d’assegurador: “Si us pago la totalitat de la factura és possible que ningú m’ho arregli. Al fi al cap, si dius que la vostra companyia se’n fa càrrec, no canvia res al problema: vosaltres cobreu l’import i ja està arreglat”.

Per tant, és evident que la correspondència invocada per la part demandant no correspon amb la informació que hauria d’haver remès a la companyia d’assegurances en quant a la declaració del sinistre, la qual hauria de comprendre el conjunt dels documents tècnics aparellats al sinistre, així com la pròpia declaració.

Aquesta carència va causar a la companyia asseguradora un perjudici resultant de la impossibilitat de realitzar les tasques de comprovació i d’informació tendents a valorar els danys i verificar que eren deguts a l’actuació del seu assegurat.

Per tant, en aplicació de les clàusules del contracte –que són particularment clares pel que fa aquest punt– la batlle de primera instància va considerar, amb bon criteri, que “S., SL” va quedar exclosa de la garantia per la seva asseguradora.

III.- En conseqüència s’escau desestimar el recurs i confirmar íntegrament la sentència, imposant les costes processals causades a la part apel·lant inclosos els honoraris d’advocat i procurador, d’acord amb el que es preveu al Codi 7, 51, 5.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d’Andorra,

DECIDEIX

DESESTIMAR el recurs d'apel·lació interposat per la representació processal de la societat "S., SL" contra la Sentència dictada per l'Hble. Tribunal Unipersonal del Batlle en data 19 d'octubre de 2016, que CONFIRMEM íntegrament.

IMPOSAR a la part apel·lant les costes judicials de segona instància, inclosos els honoraris d'advocat i de procurador.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-